

V tak trochu vílím (nebo vílovitém?) úboru s červenými korálkami na krku se s mírným zpožděním postavila [Martina Trchová](#) proti zaplněné a natěšené Malostranské besedě. Spolu s ní ovšem i její **Trio**, které se v průběhu večera rozdělilo na mlčenlivé (bubeník

Petr Chlouba

) a drsné (kytarista

Partik Henel

a kontrabasista

Radek Polívka

), kteří protagonistku svými výroky rozhodně nešetřili (

„*my nejsme žádná tvoje skupina...*“; „*kdybych věděl, že tady budeš mluvit místo hraní, tak jsem sem nemusel chodit...*“

). Martina ovšem byla na křest své třetí desky tak natěšená, že z ní pozitivno celý dlouhý večer sálalo a rozhodně se rozhodit nedala. Dokonce i když dvakrát zapoměla text (jednou bohužel v refrénu, takže se to táhlo celou písní), tak vypadala, že ji to snad dokonce potěšilo.

Prostě radost z muziky i vydařeného večera probíhala z pódia do sálu a zpět. Začátek patřil písním převážně ze dvou starších desek (*Takhle ve mně vyjou vlci*, *Odnikudnikam*, *Zakázaný ovoce*, *U baru...*), zhruba ve čtvrtině večera uvedla

Martina svého hosta, kterým byla jihoafrická zpěvačka

[Melanie Scholtz](#)

. Vysvětlila, že jí velmi záleželo na hostu křtu, protože je to pro ni po šesti letech (od alba

Takhle ve mně vyjou vlci

) velká událost a právě proto si po pečlivém zvažování vybrala Melanii. Líčila, jak se poprvé potkaly na společném koncertu, pak na jazzovém workshopu, kde byla Melanie za lektorku a Martina za žačku a nakonec se staly kamarádkami. Melanie Scholtz vystoupila sama, jen s looperem, s kterým uměla zacházet velmi schopně. Krásným temným hlasem zazpívala „africkou svatební“, další tři písně pocházely patrně rovněž z Afriky, za případnou mýlku se omlouvám, zpěvaččina angličtina pro mě byla jednak trochu zvláštní a hlavně tichá...

Martina Trchová: Hustě zabydlený Holobyť v Malostranské besedě

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Pátek, 20 Květen 2016 21:59

